

ÉBREDÉS

2023. FEBRUÁR
30. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM

Pov: Balassi Bálint vagy és Júliád nem szeret viszont

A bíbor felhőkön arany hajó... Elnézést, ez már szó szerint Arany, a nép hullámain sodródó, balladával lélekbe mélyedő vátesz. Ennél vizuálisabb kezdést pedig csak az Ó, nagy kerek kék ég biztosíthatna ennek a számnak, világot nyitván irodalomnak, a kék bolygón kavargó elkápráztató és elkésérítő eseménynek és egy olyan potenciális pásztorórának, melyből egy vitéz, egy reménytelen szerelmes zsoldos, bizonyos Balassi Bálint nem sokat kaphatott.

Nem bocsátkozok érettségi tételek kidolgozásába vagy tantárgyversenyre való készülésbe, kedves olvasó, csupán felvázolom azon iróniáját a Bálint-napnak, mely mostanra rózsailatú, pralinétól ragadó, közhelyes rímektől sikamlós, kifele mutogatós nappá manifesztált. Rózsák a szederjes kezekben, leragasztott ujjak a tövises nyomán (Per spinas ad rosas, ugyebár), és nekem meg ugyanaz az üres és másodlagos szégyenérzet dörömböl a mellkasomon. Reszket a lelkem azokért támogatóan, akiknek nem csak a nap hevülete okozott pillangókat a gyomorban... és egyre csak Balassira gondolok. Ez a keserűes trubadúr esdeklő, bánatba fulladó szava, térdre borulása a kedves előtt (aki férjes), vagyis csak önsanyargatásért. Hogyan egzisztálna napjainkban a férfiú?

Gimis egyenruhában, nadrágján sár szárad. A reggeli két perc késés emléke az, miképpen az orra előtt záratik be a nagy fabehegőt: az főajtó. Táskájában gyűrött és szétszórt jegyzetek a verzlábakról, új strófkísérletek netán még tétova firák is a potenciális kedvesekről (mert nem egy lenne neki), fejében indie és alternatív dalok. Ködösen kukucskál szét, hullámos fürtjei a szemébe lógnak, melyek a kontyából szabadultak ki és szilajon lovagolják a zúzmarás mínuszokat. Nem kapott sem anoním levelet, sem üzenetet dalban. A DM-jeiben ördögszekerek forognak a nagy ürességben. Ebben az alternatív univerzumban, ahol Bálintunk most fiatal, lelke rendben van azzal, hogy nincs galambja vagy babája, azzal, hogy kikoszarzták, hiszen rákacsint még az egész kikelet, övé a holnap, nem az ilyen latyakos utak, mint februárban.

Kedves olvasó! Ha nem birtokolná szívedet senki, esetleg valaki felelőtlenül és önzően földhöz csattintotta és rípiyára hasogatta volna Herendi porcelánszerű lelked, én magam adom kezedbe a seprűt és a pillanatragasztót, mely most ez a csokornyai bölcelet, okítás és ráébresztés céljából válogatott bölcelet-csokor!

Kovács Orsolya

véres

vörös utcák, vörös kirakatok sorakoznak,
mintha véreddel lenne befestve
bárcsak elegek lennétek egymásnak
kommunikáció nélkül, elveszve!
keresed a varázst, a jót,
a földfeletti érzést, már érezted?
szíveddel, elméddel játszott
véredényeidből kifolyik az összes véred;
fáj, kedves, hullámvasút
kitépte helyéről,
nem kapsz vértanút
te csak szeretted, mélyebbről.

Demeter Klementina

Az élet és halál játéka

Biztos gondolkodtunk már azon, hogy mi értelme az egész életünknek? Mikor fogunk meghalni? Miért kell meghalnunk, vagy egyáltalán élnünk? S valahogy egy egységes választ sosem tudtunk találni ezekre a kérdésekre. Talán azért, mert nincs is. Az élet maga egy olyan ajándék, amiről, hogy úgy mondjam, nem tudunk semmit, csak egyszer a kezünkbe adják, hogy kezdjünk vele valamit. Akárcsak egy kisgyerek, akinek odaadják a számológépet, holott még a számokat sem ismeri.

Az étellel egyúttal egy feladatot is kapunk, hogy rájőjjünk, mi értelme az egésznek, mit kellene tennem, mivé kellene lennem, hogy mikor meghalok, azt mondhassam, „megérte”? Egyesek a vallásban, mások az embereken való segítségben, tanításban, alkotásban találják meg a választ, s úgy gondolom, pont ezért vagyunk olyan egyediek, mert az életünk útjai teljesen mások.

Mindazonáltal az életnek van egy társa is: a halál. Ők pedig kéz a kézben járnak, s egyik sem létezhet a másik nélkül, egyszerűen ez az élet rendje, hogy lejár. Nem tudjuk, miért kell így legyen, s nem is tudjuk sokszor elfogadni. Hogy is tudnánk, mikor látjuk azt az embert örök álomba merülni, akinek az életünket köszönhetjük, s boldoggá tette annak minden percét. De nem tehetünk ez ellen semmit. Nem tudjuk megállítani, nem tudjuk kiszámítani, megjósolni, s ha pedig úgy próbálunk meg élni, hogy közben minden nap minden percében arra gondolunk, „Úristen, most mi lesz, ha...?”, akkor mi értelme élnünk egyáltalán?

Valamelyik nap megfogalmazódott bennem egy válasz egyik jóbarátom elgondolkodtató kérdésére, hogy az élet olyan, mint egy szerencsejáték, nem tudhatjuk, nyerünk-e éppen, vagy veszítünk. Csupán gurítunk a kockával, s várjuk a kimenetelt. Van, hogy jó lapot osztanak nekünk, s van, hogy rosszat, de mégis az emberek játsszák a játékot, s nem azért, hogy veszítsenek, azonban ez egy velejáró rizikófaktor, amit vállalnak a győzelemért. Ez a rizikófaktor pedig ott

van mindenütt, bármit is tegyünk, megvan az esélye a kedvezőtlen kimenetelnek. De kérdem én, megéri-e inkább nem játszani, minthogy megadjuk magunknak az esélyt nyerni?

Sosem tudhatjuk, hogy mikor és hol ér utol bennünket a vég. A minap én is úgy sétáltam a város között, hogy nem láttam egy szemernyit sem. Este volt, hideg volt, s siettem. Egyszer viszont meguntam azt, hogy nem látok az orrom elé, s gondoltam felkapcsolom a telefonom vakuját. S mit ad Isten, végig tükörjégen szambáztam. Akármelyik pillanatban megcsúszhattam volna, s beverve a fejem ottmaradok, de mivel nem tudtam a veszélyről, mentem tovább. Természetesen érdemes bizonyos esetekben óvintézkedéseket tenni, azonban sokszor nem tudjuk megelőzni a bajt. Az életben sok mindent homály fed, s néha az a legjobb, ha ezeket a titkokat ott hagyjuk, ahol vannak, néha nagyobb áldás tud lenni a tudatlanság, hisz amúgy sem tudjuk garantálni az életünket. S ha már tisztában vagyunk azzal, hogy akármi megtörténhet, kíméljük meg magunkat a felesleges aggodalomtól.

Mind hallottuk a rádióból, vagy a híradóból, Törökország esetét. Elszörnyülködve néztük a számokat, hogy hány emberéletet követelt magának a földrengés, s még hányat tett tönkre. Viszont erre is csupán annyit mondhatok, hogy benne van a pakliban. Ugyanúgy velünk is megtörténhetett volna egy hasonló katasztrófa, vagy bárki mással. Az ember sosem gondol arra, hogy vele is megtörténhet, s mint mondtam, olykor jobb is. Mi értelme lenne a világ végére költözni, s remeteéletet folytatni, ha azokkal is lehetsz, akiket szeretsz, akik többet jelentenek neked, mint a saját „biztonságod”?

Én azt az elvet vallom, hogy *„nincs annál szomorúbb, mint egy eltékozott élet”*, s ha már kaptunk egy ilyen hatalmas ajándékot, akkor, úgy gondolom, használjuk is ki olyan célokra, amelyek a világunkat előbbre viszik, illetve jobbá és szebbé teszik.

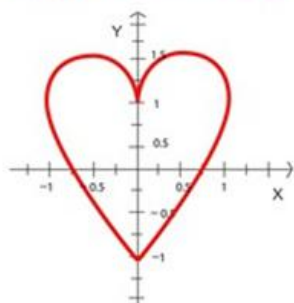
Józsi Lehel

A szerelem matematikája

Már a cím nagyon szokatlan. Mégis hogy tud a szerelem s a matematika összefüggni? Két olyan dolog, amik elsőre akár egymás ellentétei is lehetnének. Jogos a kérdés, rögtön meg is magyarázom. A matek bonyolult képletekből, érthetetlen ábrákból áll, és folyton valami unalmas, érdelemmentes feladatot kell megoldani, aminek még a megoldása sem akar kijönni. Ezzel szemben a szerelem valamivel érdekesebb, ebben, remélem, megegyezhetünk. Tele van érzelmekkel, kalandokkal, vívódásokkal, és ami a legcsodásabb, hogy két ember feltétlen szeretetéről szól. Tehát el sem kezdtük a bizonyítást, de már kijelenthető hogy a kettő közti ellentét vonzani fogja egymást!

Happy Valentine's Day

$$x^2 + (y - \sqrt[3]{x^2})^2 = 1$$

Szóval legyen a matekfüzetünk az élet reprezentálója. Ebben a füzetben különféle egyenletek szerepelnek. Másodfokú, többsismeretlenes, egyszerű, bonyolult stb. Na mármost, az emberek legyenek a változók, így azt mondhatjuk, hogy egyes változóknak megvan a saját egyenletük, illetve minél több ismeretlenes, annál több kapcsolat alakítható ki a változók között. Remélem idáig érthető.

Összpontosítsunk most csak két nemes változóra. Az egyik legyen Mr. X, a másik Mrs. Y. Két egymástól különböző értelmezési tartományon szerepelnek. Mr. X-et a valós számok halmazán, míg Mrs. Y-t a komplex számok halmazán definiáljuk. Mivel ez így van, emiatt szinte lehetetlen az, hogy találkozzanak, hisz emberi nyelven azt mondhatjuk, hogy távol laknak egymástól. Még azt is tudjuk róluk, hogy egyenleteik egyszerűek és letisztultak. Tudva mindezt, feladatunk az, valahogy összehozzuk őket, ami alatt azt értem, hogy megkeressük a közös képletüket.

Feltételezzük, hogy X és Y ismeri az internetet, és remélhetőleg még egy társkereső oldalra is regisztrálva vannak. Ha ez nem így lenne, akkor a feladatot megoldani szinte lehetetlen. Most mégis egy ideális esetet veszünk, ahol az esélyeink nagyobbak, mint ahogy a fizikában azt mondjuk, hogy elhanyagolhatóak a külső tényezők a feladat egyszerűsítéséért. Egy nap úgy alakul, hogy egymásra talál Mr. X és Mrs. Y, de ekkor ők még csak egy egyenletrendszeret fognak alkotni. Folyton azon vannak, hogy minél jobban ki tudják fejezni egymást, de sokszor annyi zavaró tényezővel kell számolni (szülők, távolság, nincs wifi), hogy legtöbb esetben feladják a próbálkozást, ám egy nap Mr. X úgy dönt, hogy titokban hajóra száll és a Koordináta-tengeren keresztül, a szinusz-koszinus hullámokon át, eljut élete egyetlen és páratlan szerelméhez. Mr. X tisztában van azzal, hogy mivel kilépett a valós életből, át kell váltson egy komplexebb környezetre. De őt ez nem érdekli, megteszi szívének választottjáért.

Mivel a feladat így alakult, könnyebbé válik a dolgunk, most már csak azon kell legyünk, hogy helyes képletekkel és megoldási módokkal megkapjuk a közös metszési pontokat.

Ha végig tudtuk követni a gondolatmenetet és lépéseket betartva megoldottuk a feladatot, akkor a következő egyenlethez juthatunk, ami már tényleg a szerelem képletének nevezhetünk: $x^2 + (y - (\sqrt[3]{x^2}))^2 = 1$.

Ezt mindenki jegyezze le s keretezze be ügyesen magának, jól jöhet egyszer.

Látjátok, igenis összefügg a matek a szerelemmel, akármennyire nem akarjuk. És ami még ennél is nagyobb kihívás, hogy a matek végig fogja követni életünket. Persze egyetértünk, hogy hétköznapi emberként vásárláskor nem fogsz nekiállni másodfokú egyenleteket megoldani, de ha csak egy kicsit is konyítasz hozzá, rájössz, hogy a világ jobban megnyílik előtted.

Pálfi Viktória

Karneváli – Egy kirekesztett monológja

Tartozni valakihez, tartozni valahova. . . Minden embernek alapvető igénye, hogy érezze, szeretik és elfogadják őt. De vannak olyanok, akiknek ez bizonyos környezetben nem adatik meg. Hogy miért? Erre én is szeretném tudni a választ. Mitől vagyok én rosszabb vagy értéktelenebb annál az fiatalnál, akinek esetleg jobb kapcsolatainak vannak, népszerűbb vagy csak szimplán jobb háttérből jön, mint én? Nyilvánvalóan nem ezek a dolgok határoznak meg egy személyt, de a tinédzserek világa kegyetlen egy hely, ahol ezek a dolgok igenis számítanak, akkor is, ha nincs kimondva hangosan. Jogosan fel lehetne tenni a kérdést, hogy miért mondok ilyen dolgokat. Nos, csupán azért, mert engem is érint ez a megkülönböztetés, az előítélet, amiben részesítenek nagyon sok fiatal.

Mindenki valamilyen álarcot visel egy közösségen belül is, egy szerepet, amit ráosztottak, vagy amit éppen magára osztott. A február pedig tipikusan egy olyan időszak, amikor mindenki önként ölt fel egy új arcot a farsangi buli kedvéért. Érdekes látni azt, hogy az emberek mennyire előítéletesek. Azok, akik nap, mint nap megkeserítik az életemet - mert ők erre feljogosítva érzik magukat - most mennyire kedvesek, nyitottak, de csak azért, mert nincsenek tisztában azzal az aprócska ténnyel, hogy én vagyok az, csak éppen jelmezben.

Őszinte leszek. Szánalmasnak tartom ezt a viselkedést részükről, annak ellenére, hogy ez első alkalom, hogy azt érzem: tartozom ehhez a közösséghez valamilyen szinten. Azonban nem a viselkedésük az, ami szürreális, hanem az, hogy mindehhez szükség volt ezekre az idétlen jelmezekre, a sok vakolat-sminkre, a különleges ruhákra, egyszóval az egész felfordulásra, hogy számba vegyenek engem is, mint emberi lényt. Aztán persze holnapra lekopik a smink, a szép mosoly, és a kedvesség is elillan, és olyan lesz az egész, mintha álmodtam volna. *De vajon mennyire jó ötlet belekapaszkodni ebbe a múltó ábrándba, a jelmezek, maszkok, illatok és nevetések forgatagába?*

András Johanna

Ezt teszed velem

Sosem gondoltam volna,
Hogy minden egyes gondolat,
Egyetlen személy körül forog,
Ellene bármit is csinállok.

Sosem gondoltam volna,
Hogy minden egyes mosolya,
Kimondott szava, mondata,
Az elmémbe kristálytisza.

Sosem gondoltam volna,
Hogy pontosan ő lesz az,
Aki próbálkozás nélkül,
A szívembe kerül.

Sosem gondoltam volna,
Hogy ennyire befolyásolhat,
Hogy keresem, ha nem látom,
Hiányzik, ha hangját nem hallom.

Sosem gondoltam volna,
Hogy a nevem hangzása,
Ennyire szép tud lenni,
Ennyire fel tud dobni.

Sosem gondoltam volna,
Hogy minden egyes nap,
Egy egyszerű köszönés,
Mennyire sorsdöntő esemény.

Sosem gondoltam volna,
Hogy egy egyszerű fiú lesz az,
Aki pusztán létével,
Ezt műveli velem.

Anonymus

Ahol a folyami rákok énekelnek

-Delia Owens-

”TITKOT LEGJOBBAN A KAGYLÓHÉJAK TUDNAK TARTANI.”

Ebben a lapszámban Delia Owens *Ahol a folyami rákok énekelnek* című regényét szeretném ajánlani nektek elolvasásra. A regény Észak-Karolina ritkán lakott, mocsaras partvidékén játszódik az 1950-es és '60-as években. A történet főhőse egy magára hagyott kislány, akit egész kicsi korában hagy el sorra családja minden tagja. Előbb a bátyja megy el, majd az édesanyja, majd végül az édesapja is elmegy. A kislány, Kya Clark az évek során elszigeteltségében önálló életmódot folytat, alig érintkezik a környékbeli emberekkel.

Az első szerelem Kya életét is felforgatja: a szerelme neve Tate. Tate megtanítja olvasni, és együtt csodálják a természet szépségeit és a verseket. De nem ez a fiú az egyetlen, aki érdeklődik a különleges lány iránt. A cselekményt egy rejtélyes gyilkosság kavarja fel, és a gyanú a mocsárban magányosan élő "Lápi Lányra" terelődik.

A regény szépen mutatja be ember és természet kapcsolatát, a láp élővilágát, amelynek csak úgy lehet a részévé válni, ha az ember együtt lélegzik a sirályokkal, versenyt úszik a halakkal, és esténként a szentjánosbogarak táncára alszik el. A regény fordulatos és ügyesen megírt fejlődésregény, amely a láp és az emberi lélek mélységeibe vezet az olvasót.

Az író eredeti foglalkozása zoológus, ez látszik a finom ecsetvonásokkal megrajzolt állat- és növényportrékon azon, hogy milyen szeretettel fordul Kya a természethez. A könyv mondanivalója az, hogy mindenkinek az a feladata, hogy megkeresse és megtalálja a szépséget az életben. Példát vehetünk Kya leleményességéről és kitartásáról, nem beszélve az élniakarásáról.

Simma Alexandra

Színek

Mert mindenki más és egyforma,
Mégis egyedül ülsz a sarokban.
Kérdeznek, de nem hallgatják meg a válaszod,
Néznek, de nem látják a valódi arcod.
Fekete és szürke, vagy esetleg piros és kék,
Mert a szélben a gyertya lángja kiég.
Kiég, akárcsak én, miközben ülök a sötétben,
A gondolataimmal a sűrű, fekete ködben.
De hirtelen megérkezik a süvítő szél,
Nem lesz más az életemben csak vakító napfény.
És hirtelen nem csak a feketét látom és a szürkét,
Már elhiszem, hogy létezik a piros és a kék.

Hadnagy Boglárka & Pakot Ramona

Valentine's, avagy csicsa helyett kis kincsek

Szerintem nem kell, hogy bemutassam senkinek a híres Valentin-napot, a rózsza, szívecskék, a piros szín napját. Az elmúlt valentin-napokból ítélve a szerelmespárok ajándékait nem találom valami kreatívnak, emiatt készült ez a cikk.

Itt is vannak, ha nem is a nagytömegek számára népszerű, de még mindig aranyos ajándékok, listapontokba szedve :

- piros rózsza helyett a párod kedvenc virágát, szívecskés csoki helyett egy cucci matching pulcsit ajándékozz
- "100 ok amiért szeretlek" borkán helyett töltsétek együtt néhány órát, amikor csak egymásra figyeltek, menjetek el a színházba, nézzétek a kedvenc sorozatokat, süssetek
- szívecskés levél helyett írjatok egymásról vagy a kapcsolatokról egy-egy verset, amit felolvastok egymásnak
- óriás-plüss helyett készíts valami ékszert, festményt, szobrocskát, kulcstartót, aminek tudod, hogy a legjobban örülne (biztosan jobban értékelné a kézzel készített tárgyakat, mint egy megvásárolt méregdrága plüssöt)
- csinálj neki egy dobozt az 5 szeretetnyelvnek megfelelően, úgy, hogy cetlikre felírva társíts hozzájuk valami kis tárgyat (pl. minőségi idő - színház/mozijegy kettőtöknek, segítségnyújtás - segítesz elmosogatni egy hétig, érintés - megmasszíroznak, ajándékozás - kávé/valami apróság, megerősítő szavak - mondd el, hogy milyen jó az outfitje, vagy hogy mit érzel iránta)

Demeter Klementina

Ha maradnék

A Ha maradnék című film betekintést nyújt Mia Hall életébe. A lánynak mondhatni tökéletes családja van: a szülei vagány, fiatalos rockerek, az öccse a legaranyosabb kisfiú az egész világon, ennek tetejébe az iskola legmenőbb rockerével jár.

Gyerekkora óta csellózik, ami annyira jól megy neki, hogy felvételt is nyerhetne miatta a Juliard-ra, ami a környék legnépszerűbb zeneakadémiája. Ez a "tökéletesség" azonban csak látszat: Mia nagyon különbözőnek érzi magát a családjától, hiszen egyedül van a nagy klasszikus zene iránti szerelmével, a sok rockerrel szemben. A zenén kívül számos helyzetben is kívülállónak érzi magát családjában.

Engem már itt megfogott a film, kíváncsi voltam nagyon, hogy mit kezd ezzel a helyzettel a lány. Azzal azonban nem nagyon számoltam, hogy nem is nagyon kell kezdeni semmit, hiszen nem lesz rá alkalma. A család ugyanis elindul meglátogatni a nagyszülőket, de a téli, jeges úton a család balesetet szenvedett, melyet csak Mia él túl, pontosabban kómába kerül. Itt jön az igazi csavar: a baleset pillanatában a lány lelke elhagyja a testét és végignézi az egészet. Szegény először azt sem tudta, mit keres ott egyáltalán, aztán rájött, hogy neki kell eldönteni, hogy életben marad vagy a halált választja. Ez, valljuk be, elég nehéz döntés, tekintve, hogyha az első opciót választja, egyedül kellene tovább folytatnia.

Arra visszagondolva, hogy kívülállónak érezte magát a saját családjában azt gondolná az ember, hogy biztos maradna... Legalább nem lenne külön tovább. Bárcsak ilyen egyszerű lenne a döntés! Akárhogy dönt, az élete így is, úgy is romokba hullana...

A film segített átértékelni néhány dolgot, legfőképp, hogy érdemes-e mindig a könnyebb utat választani, jelen esetben a halált, vagy van értelme a nehezebb útra lépni és maradni. Bárkinek tudom ajánlani, hiszen bárki talál benne olyant, ami megragadja, és amit továbbvihet magával.

Lahó Ajnácska

Az anyanyelv nemzetközi napja

Minden év február 21-én az anyanyelv nemzetközi napját ünnepeljük.

Az ünnepet 2000 óta ünneplik világszerte: egy bangladesi lázadás emlékére alakult, amelyet a diákok kezdeményeztek. Akkoriban Banglades Pakisztánhoz tartozott, és a nyelvüket nem nyilvánították hivatalos nyelvnek. A világnap célja a nyelvek sokszínűségének megtartása. Jelenleg a Földön hatezer nyelvet beszélnek, ezeknek fele veszélyben van.

Az ünnep nem csak a szüleinktől tanult nyelvről szól, hanem más nyelvekről is, hiszen sok ember több nyelvet is beszél anyanyelvi szinten. Az ünnep később célul tűzte ki azt is, hogy minél több nyelvet népszerűsítsen, és a nyelvtanulásra buzdítson, hiszen úgy ismerhetjük meg jól a különböző kultúrákat és országokat, ha ismerjük az ottaniak anyanyelvét. A nyelvtanulás rengeteg lehetőséget tartogat számunkra, emellett ezzel segíthetjük a nyelvek fennmaradását.

Az anyanyelv nemzetközi napja alkalmából válogattam nektek pár érdekességet a magyar nyelvről:

- A nyelvek összehasonlításában a legdallamosabb az első helyen álló olasz és a második helyen álló görög után a magyar nyelv.
- Sokan meg szokták jegyezni, hogy a magyar olyan nyelv, mely rendelkezik nyelvrokonokkal, de mégsem. Ezt úgy kell érteni, hogy a finnugor nyelvcsalád tagja, de rokonaival mégsem értik meg egymást. Ezt már régóta kutatják, és különféle elméletek születtek már arra vonatkozóan, hogy ez miért van így. Egyes vadabb teóriák szerint még az sem kizárt, hogy nem is áll fenn rokonság a finnugor nyelvcsaláddal, vagy legalábbis nem olyan szoros a kapcsolat.

Pitó Panna

Zeneajánló

A zene, néha úgy érzem, egy örök kapocs valami megfoghatatlan, természetfeletti erő és az ember között. Minden dal élményeket és érzéseket rejt magában, egyre többet, ahogy az emberek megismerik őket, és átadják a saját érzéseiket, melyeket hallgatásuk közben éreztek. Személyek arca tűnik fel előtted, vagy csak szimplán egy érzés, amiről azt hitted, régen elveszett, de újra előhossa belőled. Olyan ez, mint az Alzheimer-kórosok élménye, akikben a zene felébreszt olyan évtizedek óta elfeledett emlékeket, amik nem is tudom, honnan törnek a felszínre az agyból, a lélekből? Mindenesetre varázslatos ebbe a ténybe belegondolni, és úgy hallgatni a dalokat, hogy tudjuk: valami csodás élménynek vagyunk a részesei, vagy akár mi magunk teremtjük meg őket.

Kellemes zenehallgatást!

- 1.) Ten Minute Detour - Morningbird
- 2.) Gina Dirawi - Sunday
- 3.) Milquetoast & Co. - Army Dreamers
- 4.) Starset - Let it die
- 5.) Cage the Elephant - Too Late To Say Goodbye
- 6.) Fran Palermo - Yellow Man
- 7.) Fran Palermo - Jeopardy
- 8.) Depeche Mode - Never Let me Down Again
- 9.) Elefánt - Budapesti lányok
- 10.) The taxpayers - I Love You Like An Alcoholic
- 11.) Palaye Royal - Dying in a Hot Tub
- 12.) Elias - Revolution
- 13.) Halestorm - I am the Fire
- 14.) Bohemian Betyars - Szembogár
- 15.) Black Sabbath - God is Dead?
- 16.) The Zombies - Time of the Season
- 17.) Cage The Elephant - Punchin' Bag
- 18.) Heaven Street Heaven - Nem elég

Ferencz Johanna

A kommunista diktatúra áldozatainak világnapja Magyarországon

Ez a világnap a megemlékezés és az emlékezet napja azok számára, akik szenvedtek és életüket veszítették a kommunista diktatúra alatt Magyarországon, évfordulója február 25-e. A nap emlékeztet bennünket a bátor férfiak és nők áldozataira, akik a diktatorikus államforma ellen harcoltak, és a magyar nép szabadságának és jogainak megőrzéséért küzdöttek.

1949 és 1989 között Magyarország kommunista diktatúra által volt uralva, amelyet az emberi jogok szeretéágzó megsértése, politikai megtorlás és gazdasági nehézség jellemezett. A titkos rendőrség, az ÁVH (Államvédelmi Hatóság) félelemmel, kínzással és kivégzéssel irányította a népeiséget, a politikai foglyok szörnyű körülmények között voltak börtönökben és munkatáborokban, emellett a kormány ellenőrizte és cenzúrázta az emberek önkifejezési formáit, mint például a médiát és az összes művészeti ágakat.

Ennek ellenére sok magyar kitartott ellenállásban a kommunista diktatúrával szemben. Alkalmi csoportokat hoztak létre jogaikért és szabadságukért, és áldozatuk másokat is inspirált, hogy csatlakozzanak a mozgalomhoz. A Kommunista Diktatúra Áldozatainak Világnapja Magyarországon az ilyen bátor személyekre és másokra segít emlékeznünk, akik a magyar történelem egyik legsötétebb időszakában szenvedtek, és ki próbálták törni a rendszerből.

Összességében ez a világnap felhívást és emlékeztetést jelent a szabadság és jogok védelmére, amelyekért sok százezren meghaltak, és figyelmeztet arra, hogy soha ne felejtjük el a múlt tanulságait.

Lőrincz Dóra

Szülinapos költők/írók

1.) *Kisfaludy Károly*

- 1788. február 5-én született, költő, drámaíró, festő.
- Ő a magyar novella egyik első meghonosítója, megalapította az Aurora című irodalmi közlönyt.
- Az iskolában igen dacos természete bajba is keverte: egyszer, mikor egy tanár valamiért leteremtette (biztos telefonozott órán a rosszsontja), Kisfaludy felmérgeződött, fogta a tintatartót és egy baseball játékost megszégyenítő dobást produkált azzal. Megbuktatták.
- Harcolt a Napóleon elleni csatákban.

2.) *Charles Dickens*

- 1812. február 7-én született angol író.
- Az ő buksijából táncikált ki sok, világszerte ismert karakter, és őt tartják a viktoriánus kor legjobb novellaírójának, mára már irodalmi zseniként emlegetik.
- Egy igazán bölcs idézet tőle: „Nincs semmi különbség a fiúk között. Csak kétféle fiú van: tejképu és pacalképu.”

3.) *Jules Verne*

- Nem hiszem, hogy létezne olyan „emberálat” a Földön, aki ne hallott volna erről a híres francia íróról.
- 1828. február 8-án született (tuti 8 volt a szerencseszáma).
- Novelláit, kalandregényeit a precizitás és részletgazdagság jellemzi.
- Ő az „író, aki sosem utazott, mégis körbejárta a világot”.
- Jóval a tengeralattjárók gyártásának elkezdése előtt már részletesen írt azok működéséről a Némó kapitány című művében.
- 1886-ban elmebeteg unokaöccse két lövéssel megsebesítette Verne lábát, s ez időtől kezdve kezdett romlani az egészsége.

Deák Panna

Álmatlanság

Puha ágy kényelme,
Éjjel fekete csendje,
Nyugalmas szélcsend,
Álmat nem csal szemembe.
Csak ő jár eszembe,
A mosolyát látom előttem,
S beleragadva az elmémbe,
Vigyorgok én is a semmibe.
Tudom, semmi esélyem,
Mégis oly szenvedélyes:
Talán szerelem, amit érzek
Mely kitölti szívemet.
Ha rá gondolok, elpirulok,
Ha rám néz, elnémulok,
Ha elmegy mellettem:
Elájulok, úgy érzem.
Reménytelenül, menthetetlenül,
Beleestem érvénytelenül,
S minden próbálkozásom ellenére,
Nem akar elhagyni alakja az éjben.

Máté Anett

Főszerkesztők:

Józsi Lehel
Kovács Orsolya

Szerkesztők:

András Johanna
Bokor Előd
Deák Panna
Demeter Klementina
Ferencz Johanna
Lahó Ajnácska
Lőrincz Dóra
Máté Anett
Mátyás Kincső Éva
Pálfi Viktória
Pitó Panna
Simma Alexandra
Sófalvi Diana

Fotók:

Toró Dávid

Grafika:

Józsi Lehel

Tördelés:

Bándi Tibor-Tamás

Javító tanár:

Bíró Sára

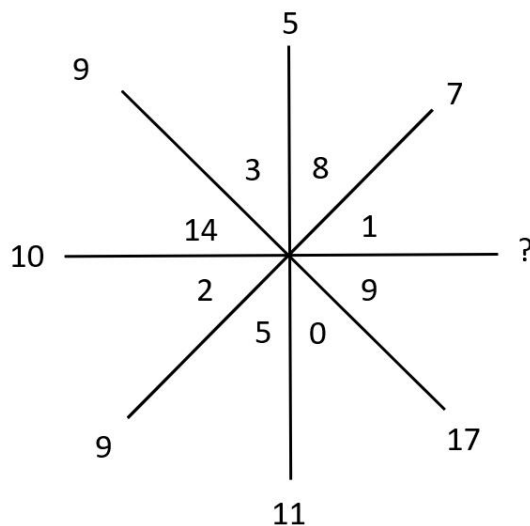
Elérhetőségünk:

ebredes.ta.suliujtsag@gmail.com

535600 - Székelyudvarhely, Baross
Szabó Dávid u. 32-34

Fejtörő

Milyen szám jön a kérdőjel helyére? Megoldás:

Név:

Osztály:

(Vágj ki, és dobj be az Ébredésesládába!)

Bokor Előd